

Книга Даниїла — номер тридцять сьомий

Відновлення первісних істин: розкриття сну Вільяма Міллера та пророче відродження в останні дні

Jeff Pippenger
2024-01-01

Сон Вільяма Міллера було вміщено в книзі «Ранні твори», і тому він підлягає такому самому пророчому аналізу та застосуванню, які повинен виконати студент, що прагне правильно розділяти Слово істини. Протягом багатьох років Future for America багато разів представляла цей сон, але тут ми включаємо його до дослідження «примноження знання», яке було відкрите в «час кінця» у 1798 році. Сон розглядає історію вістки, яка уособлювала знання, що примножилося. Він ілюструє зв'язок між рухами, пов'язаними з першою і третьою ангельськими вістками.

Сон Вільяма Міллера визначає його діло, а прообразом цього діла було діло Мойсея на початку давнього Ізраїлю. Здійснення сну Міллера в останні дні було прообразно представлено ділом Христа в останні дні давнього Ізраїлю. Діло, яке Христос звершив наприкінці давнього Ізраїлю, представляло діло, яке Христос звершує в останні дні духовного Ізраїлю. У сні Міллера діло, звершене в останні дні, представлено як звершуване «Чоловіком із щіткою для бруду». Важливо визнати сон Міллера пророцтвом про сповнення Опівнічного Крику в останні дні. Також важливо усвідомити, що діло Христа для давнього Ізраїлю в їхні останні дні було прообразом діла «Чоловіка із щіткою для бруду» у сні Міллера.

Одним із аспектів служіння Христа, який важливо відзначити, є те, що Він не лише зняв печатку з похованих істин з часів Мойсея, але водночас звеличив ті первісні істини. Роблячи це, Він подав приклад того, що коли Божий народ в останні дні здійснить сон Міллера, істини, утвержені працею Міллера, будуть розширені поза межами їхнього первісного розуміння.

За часів Спасителя юдеї так укрили дорогоцінні перлини істини мотлохом традицій і байок, що стало неможливо відрізнити істинне від фальшивого. Спаситель прийшов, щоб розчистити сміття забобонів і довго плеканих помилок та вставити перлини Слова Божого в оправу істини. Що зробив би Спаситель, якби тепер прийшов до нас, як тоді до юдеїв? Йому довелося б виконати подібну працю, розчищаючи мотлох традицій і обрядів. Юдеї були дуже стривожені, коли Він робив цю працю. Вони втратили з поля зору первісну Божу істину, але Христос знову відкрив її. Наша праця — звільняти дорогоцінні істини Божі від забобонів і помилок. Яка велика праця доручена нам в Євангелії! Review and Herald, 4 червня 1889 р.

Сьогодні чоловік із щіткою для сміття (Христос) звершує «подібну працю з усунення сміття традицій і обрядовості», яку за часів юдеїв звершив Лев з племені Юдиного (Христос). У сні Міллера дорогоцінні самоцвіти істини, що були досконало впорядковані в скрині Божого

Слова, вкрилися сміттям і фальшивими самоцвітами. Ті самоцвіти мали бути винесені з-під сміття і повернуті до більшої скрині Божого Слова в період опівнічного крику останніх днів, бо саме коли Міллер поглянув на відновлені самоцвіти у більшій скрині, він «вигукнув від великої радості, і від того вигуку прокинувся». Сон Міллера стався 1847 року, через три роки після опівнічного крику першого ангела, тож його пробудження у сні є опівнічним криком останніх днів. Той опівнічний крик проголошують два свідки, яких убив звір, що вийшов із безодні, і які лежали мертвими на вулиці три з половиною дні, доки їх не з'єднали разом і не оживили в долині мертвих сухих кісток, а потім піднесли як знамено. Сон Міллера здійснюється на тій вулиці й у тій самій долині, яку він називає «своєю кімнатою».

В історії міллеритів Господь використав Міллера, щоб утвердити первісні істини адвентизму, але його сон засвідчив, що з часом ті істини будуть поховані. Це явище очищення від сміття традицій і звичаїв Христос звершив наприкінці історії давнього Ізраїлю, і таким чином він прообразно вказав на остаточне сповнення сну Вільяма Міллера.

Євреї втратили з поля зору «первісну Божу істину, але Христос знову відкрив її», і Він назвав Своє діло «нашим ділом». Наше діло — «звільняти дорогоцінні Божі істини від забобонів і помилок». Сон Вільяма Міллера показує відкриття, представлення та відкинення, а також відновлення первісних істин. Щоб звершити діло відновлення, Христос упорядкував істину в «структурі істини». «Структурою істини» для Вільяма Міллера було його розуміння двох спустошальних сил — язичництва і папства. В останні дні «структура істини» — це три спустошальні сили: дракона, звіра та лжепророка.

Коли Христос прийшов у світ, щоб показати взірць істинної релігії та піднести принципи, які мають керувати серцями й вчинками людей, неправда так глибоко пустила коріння серед тих, хто мав таке велике світло, що вони вже не розуміли світла й не мали бажання відмовитися від традиції на користь істини. Вони відкинули Небесного Учителя, розіп'яли Господа слави, аби зберегти власні звичаї та вигадки. Той самий дух виявляється у світі й сьогодні. Люди неохоче досліджують істину, щоб їхні традиції не було порушено і щоб не було запроваджено нового порядку речей. Людству властива постійна схильність до помилок, і люди за природою схильні високо звеличувати людські ідеї та знання, тоді як божественного й вічного вони не розпізнають і не цінують. Поради щодо праці Суботньої школи, 47.

Якби Христос прийшов у світ сьогодні, Він знайшов би "той самий дух" звеличення людських ідей і знань, що поставив традицію замість істини. У сні Міллера, в останні дні, Христос приходив як чоловік із щіткою для сміття, щоб виконати ту саму роботу. Коли Його праця як чоловіка із щіткою для сміття буде завершена, первісні коштовності засяють у десять разів яскравіше за сонце, коли двоє свідків, представлених Міллером, пробудяться від гучного кличу.

Рамки істини, дані Міллеру, були пророчою структурою двох спустошувальних сил, а рамки істини, дані Future for America, є пророчою структурою трьох спустошувальних сил. "Ключ", який був прикріплений до скриньки, був тією конкретною методологією, яку було розпечатано і дано Міллеру, а згодом і Future for America.

За днів Христа ключ знання відібрали ті, хто мав би тримати його, щоб відчиняти скарбницю мудрості у Писаннях Старого Заповіту. Равини та вчителі фактично зачинили Царство Небесне для убогих і страждених і залишили їх гинути. У Своїх повчаннях Христос не викладав їм одразу багато речей, щоб не спантеличити їхній розум. Він робив кожну думку чіткою й зрозумілою. Він не цурався повторення давніх і знайомих істин із пророцтв, якщо це служило Його меті — прищеплювати ідеї.

Христос був першоджерелом усіх стародавніх перлин істини. Через діяльність ворога ці істини були витіснені. Їх було відірвано від їхнього істинного місця й уміщено в оправу омани. Праця Христа полягала в тому, щоб наново впорядкувати й утвердити дорогоцінні перлини в оправі істини. Засади істини, які Він Сам дав, щоб благословити світ, через діяльність Сатани були поховані й, здавалося, щезли. Христос визволив їх із мотлоху омани, надав їм нової життєвої сили і звелів їм сяяти, мов коштовні камені, і стояти непохитно навіки.

"Сам Христос міг користуватися будь-якою з цих давніх істин, не запозичуючи ані найменшої часточки, бо Він започаткував їх усі. Він вкладав їх у розум і думки кожного покоління, і коли Він прийшов у наш світ, Він по-новому упорядкував і оживив істини, що стали мертвими, зробивши їх переконливішими на благо майбутніх поколінь. Саме Ісус Христос мав силу визволяти істини з-під мотлоху й знову давати їх світові з більшою, ніж первісна, свіжістю та силою." Manuscript Releases, том 13, 240, 241.

Цікаво відзначити в останньому уривку, що ключ, яким Христос скористався на завершненні історії стародавнього Ізраїлю, — це відкриття Старого Заповіту. Ключ методології Міллера відкрив скриньку Старого й Нового Заповіту, але в останні дні, у кінці його сну, скринька більша. Ключ методології в останні дні відкриває не лише Старий і Новий Заповіти, але й Дух пророцтва. Розпечатання Одкровення Ісуса Христа безпосередньо перед закінченням випробувального часу здійснюється Левом з племені Юдиного, який у сні Міллера представлений як чоловік із сміттевою щіткою. Сестра Вайт вказує, що праця цього чоловіка зі сміттевою щіткою відбувається якраз перед закінченням випробувального часу.

Господь дав мені видіння 26 січня, про яке я розповім. Я бачив, що деякі з Божого народу були нерозумні й дрімотні; були лише напівпробуджені і не усвідомлювали часу, в який ми тепер живемо; і що 'чоловік' із 'щіткою для бруду' увійшов, і що деякі були під загрозою бути змітеними. Я благав Ісуса їх урятувати, пощадити їх ще трохи і дати їм побачити свою жахливу небезпеку, щоб вони встигли приготуватися, перш ніж стане назавжди запізно. Ангел сказав: 'Загибель наближається, як могутній вихор.' Я благав ангела змилюватися і спасти тих, які любили цей світ, були прив'язані до свого майна і не хотіли відірватися від нього та пожертвувати ним, щоб прискорити посланців на їхньому шляху, аби нагодувати голодних овець, які гинули через брак духовної їжі.

Коли я бачив бідні душі, що вмирили через брак нинішньої істини, а деякі, які заявляли, що вірять істині, дозволяли їм помирати, утримуючи необхідні засоби для провадження Божої справи, це видовище було надто болісним, і я благав ангела відвернути його від мене. Я бачив, що коли справа Божа вимагала частини їхнього майна, вони, подібно до юнака, який прийшов до Ісуса [Матвія 19:16–22.], відходили засмучені; і що незабаром

навальний бич пронесеться і змете все їхнє майно, і тоді вже буде запізно жертвувати земними благами й нагромаджувати скарб на небі. Review and Herald, 1 квітня 1850 р.

«Потопний бич» є символом недільного закону, що ось-ось настане, а робота чоловіка з щіткою для бруду в сні Міллера відбувається якраз перед закриттям часу випробування. Коли Він очистив кімнату, тоді кидає коштовності назад у більшу скриньку, і вони сяють удесятеро яскравіше за сонце. Даниїл і троє мужів виявилися удесятеро кращими за інших.

А наприкінці тих днів, які цар призначив, щоб їх привели, начальник євнухів привів їх перед Навуходоносором. І цар розмовляв із ними; і серед них усіх не знайшлося нікого, подібного до Даниїла, Хананії, Мішаїла та Азарії; тому вони стали перед царем. І в усіх питаннях мудрості та розуміння, про які цар їх розпитував, він знайшов їх у десять разів кращими за всіх чарівників і астрологів, що були в усьому його царстві. Даниїла 1:18-20.

«Кінець днів» для Даниїла був лакмусовим папірцем, за яким Навуходоносор ухвалив рішення, і це випробування є прообразом недільного закону в останні дні. Первісні й основоположні істини засяють у десять разів яскравіше, коли їх буде відновлено в останні дні, ніж тоді, коли їх уперше було визнано. Істини та мудрі, які розуміють їх в останні дні, засяють у десять разів яскравіше під час пізнього дощу, який є повторенням опівнічного кличу.

«Ви відсуваєте прищестя Господнє занадто далеко. Я бачив, що пізній дощ прийде так само [раптово, як] опівнічний клич і з удесятереною силою». Спалдінг і Маган, 5.

Відновлення первісних істин здійснюється завдяки застосуванню методології «лінія на лінію» пізнього дощу. Після відновлення первісні істини сяють «у десять разів» яскравіше, ніж тоді, коли Міллер уперше на них поглянув. Мудрі, які застосовують ключ методології для відновлення первісних істин, здобувають досвід, що «у десять разів» кращий, ніж у тих, хто живиться методологією Вавилона. Ті, кого вимітає чоловік із щіткою для бруду, — це ті, що прив'язалися до традицій і звичаїв, які затулили первісну істину, і які вимітаються разом із помилками традицій і звичаїв, до яких вони прив'язалися.

Хибне вчення — ідол.

«Відкидаючи істину, люди відкидають її Автора. Топчучи закон Божий, вони заперечують владу Законодавця. Так само легко зробити ідола з помилкових вчень і теорій, як і створити ідола з дерева чи каменю». Велика боротьба, 584.

Проголошення щодо Єфрема, яке ознаменувало закінчення випробувального часу для Єфрема, підкреслює істинність того, що робить чоловік із щіткою для сміття, коли підмітає підлогу.

Ефраїм приліпився до ідолів: залиште його. Осія 4:17.

Ви — це те, що ви їсте, як це продемонстровано Даниїлом і трьома мужами. Тривога сестри Вайт щодо тих, які були «дурні й дрімотні», стосувалася їхньої невідповідності та неспроможності розпізнати важливість «теперішньої істини». Її тривога була вираженням

занепокоєння Христа щодо прискіпливих юдеїв його часу, які цілковито втратили з поля зору первісні істини. Сон Міллера вказує на кінець сучасного духовного Ізраїлю, прообразом якого був давній буквальный Ізраїль.

"Книжники й фарисеї заявляли, що тлумачать Писання, але тлумачили його відповідно до власних уявлень і традицій. Їхні звичаї та приписи ставали дедалі вимогливішими. У духовному сенсі святе Слово стало для людей немов запечатана книга, закрита для їхнього розуміння." Знаки часу, 17 травня 1905 р.

Поступова темрява опустилася на лаодикійський адвентизм з 1863 року, і Біблія та Дух пророцтва стали для них ніби запечатаною книгою. Незадовго до закінчення часу благодаті Об'явлення Ісуса Христа розпечатується, і це породжує трьохетапний випробувальний процес, який завершується тим, що ті, хто відмовляється зректися своїх ідолів звичаїв і традицій, будуть змитані, коли невдовзі буде запроваджено недільний закон.

"Ми маємо безмежного Викупителя, і якими ж дорогоцінними є самоцвіти істини, що свідчать про це в Божому Слові. Але ці дорогоцінні самоцвіти були поховані під масою мотлоху, традицій і єресей, які сам Сатана започаткував. Його підступи діють із дивною силою на людські розуми, щоб затьмарити цінність Христа для тих, хто вірить у Нього. Ворог Бога і людини навів чари на тих, хто називає себе послідовниками Христа, так що про багатьох можна сказати: Вони не знають часу свого відвідання." Review and Herald, 16 серпня 1898 р.

Сон Міллера ілюструє історію утвердження "первісних істин", їхнього подальшого відкидання, а потім їхнього остаточного відновлення. Безпосередньо перед закриттям часу благодаті "Чоловік із щіткою для сміття" з'являється на сцені, відновлює первісні істини й робить їх "у десять разів" яскравішими. Це відбувається в історії Опівнічного кличу, яка передує Гучному кличу третього ангела під час недільного закону. Опівнічний клич пробуджує і відділяє дів завчасно, до недільного закону, так само як в історії міллеритів Опівнічний клич передував відкриттю слідчого суду. Коли дорогоцінності знову повертають у більшу, відновлену скриньку, уже запізно, бо це відбувається "після" того, як підлогу виметено начисто.

"Пил і сміття омани поховали дорогоцінні перлини істини, але Господні працівники можуть відкопати ці скарби, щоб тисячі дивилися на них із захопленням і трепетом. Ангели Божі будуть поруч із покірним працівником, даруючи благодать і божественне просвітлення, і тисячі будуть спонукані молитися разом із Давидом: 'Відкрий мені очі, щоб я побачив дивні речі з Закону Твого.' Істини, які віками були невидимі й знехтувані, спалахнуть із осяяних сторінок святого Божого слова. Церкви загалом, які чули, відкинули й потоптали істину, чинитимуть ще безбожніше; але 'мудрі', ті, що щирі, зрозуміють. Книга відкрита, і слова Божі сягають сердець тих, хто прагне знати Його волю. На гучний клич ангела з неба, який приєднується до третього ангела, тисячі прокинуться від заціпеніння, що тримало світ віками, і побачать красу та цінність істини." Review and Herald, 15 грудня 1885 р.

«Тисячі», які тоді прокинуться, представляють інше Боже стадо, що все ще перебуває у Вавилоні, бо «гучний крик» починається з недільного закону. Праця «Чоловіка із щіткою для сміття» триває з 11 вересня 2001 року і тим більше з липня 2023 року.

Апостол каже: «Усе Писання Богом натхненне і корисне для науки, для докору, для виправлення, для настанови в праведності, щоб Божа людина була досконала, цілком приготована до всякого доброго діла». Біблія сама себе тлумачить. Один уривок виявиться ключем, що відмикає інші уривки, і таким чином світло проллється на прихований зміст слова. Порівнюючи різні тексти, що стосуються тієї самої теми, розглядаючи їх з усіх боків, істинний зміст Писання стане очевидним.

Багато хто вважає, що їм слід звертатися до коментарів до Святого Письма, щоб зрозуміти значення Божого слова, і ми не будемо твердити, що коментарі не слід вивчати; але для цього знадобиться велика розсудливість, щоб віднайти Божу істину під масою людських слів. Як мало зробила церква, як спільнота, що визнає Біблію, аби зібрати розсіяні коштовності Божого слова в один досконалий ланцюг істини! Коштовності істини не лежать на поверхні, як багато хто вважає. Головний розум у союзі зла невпинно працює, щоб тримати істину поза полем зору й висувати на передній план погляди великих людей. Ворог робить усе, що в його силах, щоб затемнити небесне світло засобами освіти; бо він не хоче, щоб люди чули голос Господа, який каже: «Оце та дорога, ходіть нею».

Коштовності істини розсіяні на полі одкровення; але їх було поховано під людськими традиціями, під висловами й заповідями людей, і небесну мудрість практично знехтувано; бо Сатані вдалося змусити світ повірити, що слова й досягнення людей мають велике значення. Господь Бог, Творець світів, за безмежну ціну дарував світові Євангеліє. Через цей божественний засіб відкрито радісні, живодайні джерела небесної втіхи та тривалої розради для тих, хто прийде до джерела життя. Є ще жили істини, які належить відкрити; але духовне досягається духовно. Уми, затьмарені злом, не можуть оцінити цінність істини, якою вона є в Ісусі. Рев'ю енд Геральд, 1 грудня 1891 р.

Діло Христа, представлене в сні Міллера в образі чоловіка зі щіткою для сміття, є двояким. Воно полягає в усуненні помилки та у відновленні первісних істин. Усунення помилки також двояке, бо коли помилку вимітають за вікно, вона забирає з собою тих, хто вирішує залишатися прив'язаним до помилок. Про діло відокремлення, яке звершує чоловік зі щіткою для сміття, також говорить пророк Єремія, і його свідчення узгоджується зі словами Сестри Вайт, коли вона сказала: "Господні працівники можуть відкрити ці скарби, щоб тисячі дивилися на них із захопленням і благоговінням."

Тому так говорить Господь: Якщо ти навернешся, то Я поверну тебе, і ти будеш стояти перед Моїм обличчям; і якщо ти відділиш дороге від негідного, то будеш як Мої уста; хай вони навертаються до тебе, але ти не навертайся до них. Єремії 15:19.

Контекст уривка у книзі пророка Єремії звертається до тих, хто пережив перше розчарування 18 липня 2020 року. Відділяє дороге від ничого не лише чоловік із щіткою для сміття, але це також праця тих, кого представляє Єремія, яких показано такими, що

приймають рішення, чи повернуться вони до Господа, чи не повернуться. Очевидно, вони не були з Господом, бо якби ходили з ним, не було б підстав повертатися. Коли вони повернуться і стануть перед Господом, а згодом стануть Його устами, вони виконають працю відділення дорогого від нищого. Праця «Чоловіка із щіткою для сміття» потребує участі мудрих. Праця «Чоловіка із щіткою для сміття» у сні Міллера також ілюструється, коли Христос очищає Свій тік через очищувальний процес.

"Я не можу сказати, коли саме розпочнеться цей процес очищення, але він не забариться. Той, у Кого в руці лопата для провіювання, очистить Свій храм від моральної скверни. Він добре очистить Свій тік." Свідчення для служителів, 372, 373.

Остаточний «процес очищення» розпочався у липні 2023 року, і це той процес очищення, про який ідеться в третьому розділі Малахії.

Малахії 3:1-4 процитовано.

Серед Божого народу триває процес переплавлення й очищення, і Господь Саваот узявся за цю справу. Цей процес надзвичайно випробовує душу, але він необхідний, щоб була усунена скверна. Випробування необхідні, щоб наблизити нас до нашого Небесного Отця, у покорі Його волі, щоб ми могли принести Господу жертву у праведності. Боже діло переплавлення й очищення душі має тривати доти, доки Його слуги не будуть настільки впокорені, настільки вмерлі для себе, що, коли їх покличуть до активного служіння, їхньою єдиною метою була слава Божа. Review and Herald, 10 квітня 1894 р.

Другий сон Міллера вказує на відновлення первісних істин і одночасне відновлення народу, який було розсіяно. Другий сон Навуходоносора вказує на відновлення його царства. Сон Міллера розглядає поховання первісних істин у термінах того, що ті істини були "розсіяні". Слово "розсіяні" є символом "семи часів". Сон Навуходоносора стосується "розсіяння" "семи часів". Навуходоносора поміщено в час кінця у 1798 році, і там він представляє навернену людину. Міллер є символом "мудрих" у 1798 році.

У наступній статті ми продовжимо сон Міллера.

Коли нам доводиться розходитися з іншими в поглядах або інші висловлюють свою незгоду з нашою думкою, ми повинні виявляти християнський дух і пам'ятати насамперед про те, що можемо дозволити собі бути спокійними й справедливими; бо істина витримує перевірку. Чим більше її вивчають, тим яскравіше сяятиме її світло. Господь не схвалює нічого, що має присмак різкості й суворості, і висловлює свій докір тим, хто зневажає й ганьбить тих, хто відрізняється від них у поглядах, виставляючи їх у якнайгіршому світлі. Усе Небо дивиться на тих, хто так чинить, так само, як Небо дивилося на фарисеїв, і визнає їх невігласами як щодо Писання, так і щодо сили Божої. Вороги істини не можуть зробити істину неправдою. Вони можуть топтати істину і думати, що, оскільки вони її повалили й засипали сміттям, вона подолана; але Бог спонукає деяких зі своїх вірних зробити так, як робив Христос, коли був на землі: змести сміття й відновити істину на її належному місці в цілісній системі істини.

У колах, де істина є предметом обговорення, знайдуться ті, хто противитиметься всьому, що вони не визнають за істину; і, тішачи себе думкою, що борються лише з оманю, їм необхідно слухати неупереджено, щоб зрозуміти, що є істина, і не перекручувати та не хибно тлумачити сказане. Перед ними є приклад людей усіх віків, які боролися проти істини і, роблячи це, відкинули раду (sic) Божу проти самих себе. Тяжкою буде відповідальність, що ляже на людей, які мали велике світло і великі можливості, а все ж не стали цілковито на боці Господа. Якби вони зважилися стати цілковито на боці Господа, вони були б збережені в непорочності, навіть коли їм довелося б стояти самотньо. Він дав би їм змогу стояти мужньо, в чистоті й справедливості, відстоюючи незіпсовані принципи праведності. Він підтримував би їх у боротьбі за праве, бо воно праве, хоч би правосуддя впало на вулиці, а правота не могла увійти. Вони розуміли б, що є чистим і непорочним і що узгоджується з життям Христа, і не відхилялися б від найчистіших засад християнства — у дусі, слові чи вчинку, — навіть якщо це ставило б їх у протистояння не лише невігластву, а й тим, хто освічений і досвідчений і хто використовує зброю софістики, щоб змусити їх замовкнути. У всій цій боротьбі омани проти істини вони були б збережені й спромоглися б триматися такого курсу, що їхні вороги не могли б ані заперечити, ані протистояти їм. Вони стояли б, мов скеля, на принципах, відмовляючись іти на компроміс із ким-небудь і водночас зберігаючи дух, який має характеризувати кожного християнина.

Той, хто є послідовником Христа, відрізнятиме святе від буденного і триматиметься істинних свідчень про характер і діла людини, бо Христос сказав: «За їхніми плодами пізнаєте їх». Християнин йтиме вперед попри усілякий опір. Він зневажатиме лестощі, бо вони від Сатани. Він ненавидітиме обвинувачення, бо це зброя лукавого. Вони не плекатимуть заздрості й не віддаватимуться самозвеличенню, бо це риси супротивника Бога й людини. Вони не стануть шпигунами; адже Сатана використав зневажених юдеїв для цієї справи проти Ісуса. Вони не ходитимуть за своїми братами з потоком запитань, як юдеї ходили за Христом, щоб заплутати Його в Його словах і спровокувати говорити про багато речей, аби мати підставу звинуватити Його за слово. Home Missionary, 1 вересня 1894 р.